

Marian Anczyk

Kronika adwokatury : spotkania, konferencje, wizyty

Palestra 38/11(443), 217-219

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Spotkania, konferencje, wizyty

Narada w Radzie Europy

Adwokat w demokratycznej społeczności

Strasburg 13–16 czerwca 1994 roku

W dniach od 13 do 16 czerwca 1994 r. Departament Prawny Rady Europy zorganizował w Strasburgu naradę przeznaczoną dla przedstawicieli adwokatów Europy Środkowej i Wschodniej na temat *Adwokat w demokratycznej społeczności*.

Na naradę przybyli przedstawiciele adwokatów i Ministerstw Sprawiedliwości Albanii, Bułgarii, Białorusi, Bośni, Chorwacji, Czech, Estonii, Litwy, Łotwy, Mołdawii, Polski, Rosji, Rumunii, Słowacji, Słowenii, Węgier i Ukrainy.

Delegatów zobowiązano wcześniej do wypełnienia obszernej ankiety, w której należało odpowiedzieć na ponad 50 pytań dotyczących sytuacji adwokatury w danym kraju, jej organizacji, uregulowań deontologicznych, współpracy zagranicznej i realizacji Praw Człowieka.

Obrady otworzyła i przewodniczyła obradom wicedyrektor Departamentu Prawnego Rady Europy, pani Gaby Tubach. Słowa powitalne wygłosili prezydenci: Federacji Izb Adwokackich Europy – mec. M. Cosgrave, Rady Doradczej Adwokatów przy Unii Europejskiej – mec. N. Fisch-Thomsen, a także Dyrektor Regionalnego Ośrodka Szkolenia Adwokatów Alzacji, pani M. Schaffer.

Następnie w krótkich, pięciominutowych wystąpieniach delegaci poszczególnych krajów przedstawiali sytuację adwokatury swego kraju, i odpowiadali na pytania uczestników konferencji. Wystąpienia były bardzo ciekawe. Wykazały one, że nowo powstałe kraje tej części Europy są dopiero na etapie opracowywania uregulowań prawnych działalności swej adwokatury i z żywym zainteresowaniem stawiali pytania przedstawicielom sąsiednich krajów, a zwłaszcza Polski, Czech czy Węgier.

W drugiej części narady przedstawiciele organizacji adwokackich (FBR i CCBE) oraz adwokaci zachodnioeuropejscy wygłosili pragmatyczne referaty na temat działalności i organizacji adwokatury w Zachodniej Europie. Tak więc:

- Dziekan brukselski P. Van Malleghen mówił o strukturze wewnętrznej izb adwokackich (organizacja, zarządzanie i finansowanie izb).
- Dziekan paryski G. Flecheux mówił o strukturze zewnętrznej Izb (izby narodowe i lokalne, stosunki z władzami państwowymi i innymi organizacjami rządowymi i nierządowymi, syndykaty zawodowe i organizacje zawodowe).
- Dziekan luksemburski L. Schiltz mówił o statusie adwokata – jego

misji (doradztwo i obrona) i generalnych zasadach zawodowych (niezależność i wolność wykonywania zawodu, zaufanie w relacjach z klientem i integralność moralna, monopol zawodu, zakazy łączenia z zawodem pewnych innych działalności, reklama osobista i interes osobisty.

– Wiceprezydent CCBE H. Weil z Niemiec mówił o regulacjach prawnych dotyczących etyki i deontologii – a więc omówił: 1) stosunki z klientem (mandat adwokata, wolność wyboru adwokata, konflikty interesów, honoraria, tajemnica zawodowa i konfidencjonalność, nienaruszalność gabinetu adwokata); 2) stosunki między adwokatami (koleżeńskość, konfidencjonalność korespondencji między adwokatami, przekazywanie sobie dokumentów, zmiana adwokata, stowarzyszenia adwokackie i współpraca między adwokatami kilku państw); 3) stosunki między adwokatami i sędziami i innymi władzami; 4) sankcje wynikające z nieprzestrzegania reguł deontologicznych. Na koniec referent wskazał na kodeks przyjęty w 1988 r. w Strasburgu przez ówczesną Radę Doradczą Adwokatów Wspólnoty Europejskiej (CCBE), który stał się wzorcowym kodeksem deontologicznym Zachodniej Europy.

– Pani dyr. Schaffer mówiła o kształceniu zawodowym adwokatów alzackich i przedstawiła zagadnienia związane z dostępem do zawodu i współpracą zagraniczną w szkoleniu zawodowym niezmiernie integrującym środowisko adwokackie.

– Dziekan L. Spigt z Holandii mówił o organizacji gabinetów adwokackich, o formach prawnych wykonywania zawodu zaznaczając, że istnieje w całym świecie tendencja do organizacji dużych firm adwokackich, obejmujących szereg specjalności, i o roli informatyki w nowoczesnym biurze adwokackim.

– Dziekan paryski H. Ader mówił o francuskim systemie finansowania izb i ich szkolenia zawodowego dzięki tzw. Kasom Rozliczeń Pieniężnych Adwokatów (Caisses de Réglement Pécuniaire des Avocats – CARPA). Jej istota sprowadza się do tego, że wszelkie wyprocesowane przez adwokatów kwoty wpływają na to samo konto bankowe, a izbie przypadają należne odsetki.

– Adw. Peter Baaw z Holandii mówił o dostępie do wymiaru sprawiedliwości i adwokackiej pomocy prawnej (z urzędu).

– Pan P. Strasser, Członek Komisji Praw Człowieka – mówił na temat *Adwokat a Konwencja Europejska Praw Człowieka* – a więc o orzecznictwie dotyczącym naruszenia Konwencji w odniesieniu do adwokatów, o udziale adwokata w krajowym postępowaniu i przed organami kontrolnymi w Strasburgu.

Naradę podsumowały pani dyr. G. Tubach i V. Williams, uznając, że spełniła ona swoje zadanie, stając się pierwszym krokiem zmierzającym do europejskiej integracji zawodu.

Narada była szczególnie potrzebna delegatom krajów b. ZSRR,

którzy nawet nasze doświadczenia przyjmowali z dużym zainteresowaniem. Trzeba bowiem zaznaczyć, że na tle adwokatów innych krajów, polska adwokatura ma dobre uregulowania prawne, ale i te wymagają zmian. Dotyczy to w szczególności ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej i dostępu do zawodu. Te braki są jednak znane NRA i stosowne prace są w toku (np. dotyczące ubezpieczeń) albo uwzględnione w projekcie złożonym pod obrady Sejmu.

Z ramienia Ministerstwa Sprawiedliwości Polski – uczestniczył w obradach pan wiceminister prof. dr Adam Zieliński, a z ramienia NRA – członek Prezydium adw. M. Anczyk.

Marian Anczyk

■ Ośrodek Badawczy Adwokatury

Informacja o działalności Centrum Mediacyjnego i Stałego Sądu Polubownego przy Ośrodku Badawczym Adwokatury i Fundacji Adwokatury Polskiej im. Witolda Bayera

Prawie rok temu Ośrodek Badawczy Adwokatury i Fundacja Adwokatury Polskiej wystąpił z inicjatywą powołania stałego Sądu Polubownego. Inicjatywa ta miała na celu poszerzenie obszaru działania Adwokatury w kierunku sądownictwa polubownego wobec istotnych i znanych niedoskonałości sądownictwa powszechnego, pozwalając adwokatom na stały udział w Sądzie Polubownym, a nie na sporadyczny tylko kontakt z innymi Sądami Polubownymi lub powołanymi *ad hoc*.

Z satysfakcją pragniemy poinformować, że odbyły się dwie sprawy:

W dniu 11 stycznia 1994 r. Sąd Polubowny rozpatrzył pierwszą sprawę skierowaną na drogę mediacji. Posiedzeniu mediacyjnemu przewodniczył mec. dr Wiesław Łukawski. Posiedzenie zakończono ugodą. Od wpływu pozwu do sądu do zakończenia postępowania upłynęło tylko 6 tygodni.

Następną sprawą którą rozpatrywał Sąd pod przewodnictwem mec. dr. W. Łukawskiego dotyczyła sporu wynikającego z realizacji umowy najmu co do wysokości nakładów niezbędnych do przywrócenia przedmiotu umowy, po zakończeniu trwania najmu do stanu pierwotnego. Postępowanie mediacyjne toczyło się trzy miesiące – od lipca do września – i zakończyło się umorzeniem postępowania w związku z zawarciem ugody.

Centrum Mediacyjne i Sąd Polubowny są do dyspozycji Szanownych Kolegów.